

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 18. januára 2017, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj v konaní o uznávaní a výkone cudzieho rozhodnutia, o odvolaní odsúdeného **Z. F.**, proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. októbra 2016, sp. zn. 3 Ntc 6/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného **Z. F.**
s a z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 19. októbra 2016, sp. zn. 3 Ntc 6/2016, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) rozhodol, že uznáva rozsudok Krajského súdu Koper, Slovinská republika, sp. zn. 1 K 34747/2010 zo dňa 29. januára 2016, právoplatný dňa 29. januára 2016, ktorým bol občan Slovenskej republiky **Z. F.**, nar. **X.X.a X.** v **K. C.**, trvale bytom **Š. č. X.**, okres **L.**, Slovenská republika, uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 213 ods. 1, 3 Trestného zákona Slovenskej republiky a z trestného činu lúpeže podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona Slovenskej republiky, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

1) dňa 08. októbra 2008 Z. F. a G. K., v izbe číslo X. Hotela A. v A., v spolupáchateľstve, vo chvíli, keď G. K. poškodenú D. Š. odsotil na posteľ, lepiacou páskou jej prelepil ústa, zviazal ruky a nohy a priložil jej hlaveň revolveru na spánky, vstúpil do izby a bezbrannej poškodenej pritlačil na tvár kus odevu a potom ju spolu so Z. F. odniesli do kúpeľne. V izbe jej odcudzili peňaženku s dokumentmi, 800 Eur a 60 HRK v hotovosti, dva prstene a 6 mobilných telefónov, čím jej spôsobili škodu 2.000 Eur;

2) dňa 09. októbra 2008 Z. F. v izbe, ktorú mala prenajatú poškodená S. S. S. na Š. ceste X. K., menovanú chytil ľavou rukou okolo hrdla a dlaňou jej zatvoril ústa, pravou rukou jej priložil hlaveň revolveru na spánky, po tom ako jej pohrozil ju potkol a na zemi s ňou zápasil, na to jej vzal kabelku s peňaženkou kde mala 220 Eur v hotovosti, dokumenty a dva mobilné telefóny, čím jej spôsobil škodu 700 Eur.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 11 (jedenásť) mesiacov. Krajský súd v Banskej Bystrici v napadnutom rozsudku vyslovil, že tento rozsudok slovinského súdu uznáva a trest sa vykoná na území Slovenskej republiky, pričom odsúdený Z. F. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 11 (jedenásť) mesiacov vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože sú splnené podmienky pre jeho zaradenie v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený Z. F. prostredníctvom obhajcu. Podstata dôvodov odvolania spočívala v tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje obhajoba za neúplné a nezákonné, nakoľko súd nerozhodol o započítaní väzby podľa § 14 zákona, ako aj väzby vykonanej v Slovinskej republike, ako aj doby prevozu do dĺžky trestu, ktorý sa má vykonať. Podľa ust. § 18 ods. 2 zákona, totiž súd má povinnosť po odovzdaní odsúdeného na území Slovenskej republiky rozhodnúť aj o započítaní väzby podľa § 14, ako aj väzby už započítanej a trestu už vykonaného v inom členskom štáte, na ktorý sa vzťahuje rozhodnutie a tiež doby prevozu do dĺžky trestu, ktorý má byť vykonaný. Pokiaľ by prvostupňový súd vyššie uvedené obmedzenie osobnej slobody odsúdeného zohľadnil, musel by konštatovať výkon trestu na území Slovenskej republiky v nižšej výmere, než to konštatuje v napadnutom rozsudku. V závere

odvolania navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného Z. F. nie je dôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol na základe riadne zisteného skutkového stavu veci a v plnom súlade so zákonom, pričom odvolací súd sa stotožnil aj s právnou argumentáciou uvedenou v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

K odvolacím námietkam odsúdeného možno len uviesť, že boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyhodnotené ako nedôvodné, nakoľko rozhodnutie súdu o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia má svoj presný procesný postup a vyžaduje splnenie prísnych, dokonca taxatívne vymenovaných materiálnych podmienok uvedených v zákone č. 549/2011 Z. z. z 2. decembra 2011, účinného od 1. februára 2012, ktorým sa súd prvého stupňa riadil, konkrétne ustanovenia zákona rešpektoval a zákonom požadované úkony vykonal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v danej veci ako súd odvolací len dodáva, že citovaný zákon ustanovuje pravidlá, podľa ktorých iný členský štát než členský štát, v ktorom bola dotknutá osoba odsúdená, uznáva a vykonáva rozsudky na svojom území. Súčasne platí, že vo vzťahu k všeobecnej procesnej úprave (Trestný poriadok) ide o špeciálnu právnú úpravu, a teda aplikácia tohto zákona predpokladá subsidiárne použitie Trestného poriadku.

K odvolaciemu dôvodu odsúdeného je potrebné uviesť nasledovné: Citácia § 14 zákona č. 549/2011 uvedeného v odvolaní, sa vzťahuje na prípad, kedy príslušný krajský súd, v danom prípade Krajský súd v Banskej Bystrici, **by mohol kedykoľvek** po doručení rozhodnutia s osvedčením a do nariadenia výkonu uznaného rozhodnutia **rozhodnúť o vzatí odsúdeného F. do väzby**. Odsúdený sa však nachádza na slobode, na adrese H., H. X., ubytovňa S., kde si naposledy prevzal zásielku od súdu. Tento argument obhajoby je preto nejasný.

Pokiaľ ide o argumentáciu k § 18 ods. 2 citovaného zákona, najvyšší súd uvádza, že prioritu má § 18 ods. 1, podľa ktorého: „Súd, ktorý **rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia**, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.“

Z uvedeného vyplýva, že prvým krokom v rámci uznávacieho konania je uznať alebo neuznať cudzie rozhodnutie. V tomto štádiu konania sa momentálne nachádza odsúdený. **Až po právoplatnom uznaní a výkone rozhodnutia** (t. j. týmto rozhodnutím najvyššieho súdu), nastúpi druhá fáza konania, kedy súd rozhodne o započítaní väzby podľa § 14, ako aj väzby už započítanej a trestu už vykonaného v inom členskom štáte, na ktorý sa vzťahuje rozhodnutie a tiež doby prevozu do dĺžky trestu, ktorý má byť vykonaný. V danom prípade, Krajský súd v Banskej Bystrici je vecne a miestne príslušným súdom, ktorý bude konať (v rámci porozsudkovej agendy) o započítaní všetkých obmedzení osobnej slobody odsúdeného, týkajúceho sa danej trestnej veci.

Odsúdený Z. F. je občanom Slovenskej republiky a na území Slovenskej republiky má i trvalé bydlisko, správne a v súlade so zákonom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici, keď uznal rozsudok Krajského súdu Koper, Slovinská republika, a zároveň vyslovil, že odsúdený trest vykoná na území Slovenskej republiky.

Ako je už vyššie konštatované, keďže aplikácia zákona predpokladá subsidiárne použitie vnútroštátneho predpisu, správne a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., Krajský súd v Banskej Bystrici zaradil odsúdeného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V závere ešte najvyšší súd konštatuje, že návrh obhajoby, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vrátený súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, nie je možné, nakoľko platný a účinný Trestný poriadok v ustanovení § 518 ods. 4 s takýmto postupom neráta.

Z pohľadu vyššie uvedeného sú odvolacie námietky odsúdeného Z. F. irelevantné, a ako také ich odvolací súd nemohol akceptovať. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odsúdeného Z. F. zamietol ako nedôvodné.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 18. januára 2017

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová